

உ-
கணபதி துணை.
ஒ ள னை வ ய ர்
அருளிச்செய்த
விநாயகராகவல்.

காசிமடாலயம்
குமரகுருபரகவாமிகள்
அருளிச்செய்த
திருச்செந்தூராக
கந்தர்கலிவெண்பா.

இவ்விரண்டுமே
யாழ்ப்பாணத்து நலனார்
சதாசிவப்பிள்ளையால
சென்னபட்டணம்.
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.
நான்காம் பதிப்பு.
இதனாலே அறு - க
1 8 8 5

விநாயகரகவல.

குடிகொண்ட நீல மேனியும், நா
னற வாயும் நாலிரு புயமும், மூன
று கண்ணு மும்மதச சுவநிம, இர
ண்டு செவியு மிலங்குபொன் முடி
யுந், திரண்டமுப் புரிநூல் திக
ழொளி மாரபும, அற்புத நின்ற கற
பகக் களிநே, முப்பழ நுகரு மூடி
கவாகன, இப்பொழு தெனனை யா
ட்கொள வேண்டித், தாயா யென
க்குத் தானெழுந் தருளி, மாயாப்
பிறவி மயக்க மறுத்துத், திருந்திய
முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாப்,
பொருந்தவே வந்தென் னுளந்த
னிற் புருந்த, குருவடி வாகிக் குவ
லயந் தன்னில், திருவடி வைத்துத்
தொமிது பொருளென, வாடா வகை

தான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக், கோ
டா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்
தே, யுவட்டா வுபதேசம் புகட்டி
யென் செவியில், தெவிட்டாத ஞா
னத் தெளிவையுங் காட்டி, யைம
புலன் றனனை யடககு முபாயம,
இன்புறு கருணையி னினிதெனக்
கருளிக், கருவிக ளொடுங்குங் கரு
த்தினை யறிவித, திருவினை தனனை
யறுத்திருள் கடிந்து, தலமொரு
நான்குந் தந்தெனக் கருளி, மல
மொரு மூன்றின் மயக்க மறுத
தே, யொன்பது வாயி லொருமந
தீரத்தால், ஐம்புலக் கதவை யடை
ப்பதுங் காட்டி, யாறா தாரத தங்
குச நிலையும், பேரா நிறுத்திப பேச்

சுடை யறுந்தே, யிடைபிங் கலையி
 னெழுததறி வித்துக், கடையிற
 குழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி,
 முன்னுமண டலத்தின் முட்டிய
 தூணி, நான்றெழு பாம்பி னுவி
 லுணாத்திக், குண்டலி யதனிற்
 கூடிய வசபை, விண்டெழு மந்தி
 ரம வெளிப்பட வுரைதது, மூலா
 தாரததின மூண்டெழு கனலைக,
 காலா லெழுபபுங் கருந்தறி வித
 தே, யமுத நிலையு மாதிதத னியக்க
 மும, குமுத சகாயன் குணததை
 யுங் கூறி, யிடைச்சக் கரத்தி னீரெ
 ட்டு நிலையும், உடற்சக கரத்தி னுலு
 ப்பையுங் காட்டிச, சணமுக தூல
 முஞ் சதூர்முக சூககமும, எண்

முக மாக வினிதெனக கருளிப்,
 ஐரியட்ட காயம புலப்பட வெனக
 குத, தெரியெட்டு நிலையுந தெரிச
 னப் படுத்திக், கருத்தினிற் கபால
 வாயில் காட்டி, யிருத்தி முத்தி
 யினிதெனக கருளி, யெனனை யறி
 வித தெனக்கருள செயது, முன
 னை வினையின முதலைக் களைநது,
 வாசகு மனமு மிலலா மனோல
 யந், தேககியே யென்றன் சிந்தை
 தெளிவித, திருளவெளி யிரண்டுக்
 கொன்றிட மென்ன, அருடரு மா
 நந்தத சமுத்தியென செவ்வில,
 அலலை யிலலா வாநந், தமமளித,
 தல்லல் களைநதே யருள்வழி காட்
 டிச, சந்தத்தி னுள்ளோ சதாசிவம

காட்டிச், சித்தத்தி னுள்ளே சிவ
 லிங்கம் காட்டி, யணுவிற கணுவீ
 யப்பாலு கப்பாலாய்க, கணுமு
 றறி நினற கருமபுள்ளே காட்டி,
 வேடமு நீறும விளங்க நிறுத்திக்,
 கூடுமெய்த் தொண்டா குழாநது
 டன் கூட்டி, யஞ்சக் கரத்தி னரு
 ம்பொரு டன்னை, நெஞ்சக கருத்தி
 னிலையறி விதருந், தீத்துவ நிலை
 யைத தருதனை யாண்ட, வித்தக
 விநாயக விரைகழல சரணே

முறறிற்று.

—॥—

உ

சிவமயம்.

திருச்செந்தூர்க்
கந்தர்கலிவெண்பா.

பூமேவு செங்கமல ப்
புத்தேனாந தேறரி ய
பாமேவு தெய்வ ப்
பழமறையுந் தேமேவு
நாதமு நாதாந த
முடிவு நவைதீர்ந் த
போதமுந காண த
போதமா யாதிரு
அநதன் கடந்தநித் தி
யானந்த போதமாய ப்
பூந்தந் தணந் த
பாஞ்சடராய் வந்த
குறியுந குணமுமொ ரு
கோலமுமற நெங்கு ரு

அ கந்தர்கலிவெண்பா

செறியும் பர	ம
சிவமா	யறிவுக
கநாதியா யைந்தொழிற்	கு
மப்புறமா யன்	றே
மநாதிகளுக் கெட்	டா
வடிவாய்த	தனாதருளின்
பஞ்சவித ரு	ப
பரசுகமா யெவ்வுயிர்க்கு	ந்
தஞ்சமென நிறகு	ந்
தனிப்பொருளா	யெஞ்சாத
பூரணமாய நித்தமாய்	ப்
போககுவர வும்புணர்வு	ங்
காரணமு மில்லா	க
கதியாகித்	தாரணியி
லிந்திரசா லம்புரிவோ	ன்
யாவரையுந் தான்மயக்கு	ந்
தந்திரத்திற் சாரா	து
சாவதுபோன்	முத்துங்
கருவின்றி நின்	று
சருவா ய்ரு	ளே
புருவ்னறி நின்	ற
வுருவாய்த	திரிகரணம்

ஆகவரு மிச	சை
யறிவியற்ற லாலில	ய
போகவதி கார	ப்
பொருளாகி	யேகத்
துருவு மரு	வு
முருவருவு மாகி	ப்
பருவ வடிவ	ம்
பலவா	யிருணமலததுண்
மோகமுறும் பல்லுயிர்க	கு
முததியளித் தற்கும்	ல
பாகமுற வேகடைகக	ண
பாலித்துத்	தேகமுறத
தந்த வருவுருவ	ஞ்
சார்ந்தவிந்து மோகினிமா	ன்
பெந்த முற	வே
பிணிபயித்து	மந்தரமுதல்
ஆறத்து வாவுமண்ட	த
தார்ந்தவத்து வாக்களுமு	ற
உறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பி	ற
கூட்டுவிதது	மாறிவரும
நிரிரண்டு தோற்ற	த்
தெழுபிறப்புள யோனியென	பா

ஓரவந்த நான்கு	நூ
ரூயிரததுட்	மீர்வரிய
கனமத்துக டோய்	க
கறங்குஞ் சகடமும்போ	ற
செனமித துழல	த்
திரோதிதது	வெந்திரய
சொர்க்காதி போகமெல்லா	ந்
துயப்பிததுப் பகருவத	தா
னறகா மணஞ்சிறி	து
நண னுந்	தர்க்கமிந
சொன் னூற் பரசமய	ந்
தோறு மதுவது	வே
நன் னூ லெனததெநிந்	து
நாட்டுவிதது	முன் னூல்
விரதமுத லாயப	ல
மெயததவததி னுண்மை	ச்
சரியைகிரி யாயோகீ	ஞ்
சார்வித்	தருள்பெருகு
சாலோக சாமீ	பி
சாரூப மும்புசிப்பி	த்
சாலோகந் தன்	னை
யகற்றுவித்து	நால்வகையாஞ்

சுத்திபி பாக	ந்
சுருதற கிருவினை	யு
மொத்துவருங் கா	ல
முளவாகிப	பெத்த
மலபரி பாக	ம்
வருமளவிற பன்	ன
ளலமருதல் கண்ணு	ற
றருளி	யுலவா
தறிவுக கறிவா	கி
யவ்வறிவுக கெட்	டா
நெறியிற் செறித்தரி	லை
நீங்கிப்	பிறியாக்
கருணை திருவுருவாய்	க்
காசினிககே தோன்றி	க
சுருபரனென் றோர்திருப்பே	ரா
கொண்டு	திருநோககால்
ஊழ்வினையைப் பேராக	கி
யுடலறுபத தெட்டுகி	ல
மேழுமத்து வாக்	க
ளிருமுன்றும்	பாழாக
ஆணவ மா	ன
படலங் சிழித்தறிவி	ற

சுட சந்நாகவியைணபா

காணரிய மெய்ஞ்ஞான	க்
சணகாட்டிப	பூனாம
அடிஞானத தாறபொரு	நு
மானமாவந காட்டி	க
கடியார புவனமுறறு	ங
காட்டி	முடியாது
தேசகுபர மானநத	த
தெள்ளமுத மாகியெய	கு
நீக்கமற நின	ற
நிலைகாட்டிப்	போககும்
வாவு நீனைப	பு
மறபபும பக	லு
மீரவுந கடநதுல	வா
லின்ப	மருவுவித்துக
சனமமலத தாராககும்லா	க
சனமூன்றுந தாழ்சடைபு	ம்
வனமழுவு மாணமுட	ன்
மாலவிடைமேன மின்னிடைத்துப்	
புத்த பவள	பு
பொரபபுபூன்றுவெள்ளியெறபில	
புத்ததனைய தெய	வ
வடபாதி	முடி "

கருமலக கட்டறுத த	சு
கண்ணருளசெய துணணி	ன
றொருமலாததாரக கின்	ப
முதலிப	பெருகியெழு
முறைவததை யி யகழற	றி
முதருட னேயிருத	தி
யானறபர முத	தி
யடைவீரது	தோன்றவரும
யானெனதென தந	ரு
விடமெ திருவடி	யா
மோனபரா னக	சு
முடியாக	ஞானச
நிருவுருவா வி-	சை
செயலதிவு சன	சுற
வருளாதுவே செவ	சை
யலரா	விருகிலமே
சநகியா நிரகு	ந
தலர்ச்சுடமே யெவயுயிர்க்கு	ய
வினாமு, கன	ப
பெருமாண	புனைபருவ
பிதாபு, க, கலீரதத	ச
கட்டர்மணியாந செயதலைபயம்பெ	ப

கௌ கீதர்கலிவெண்பா

வாய்ந்த இரண
மணிமுடியுந் தேய்ந்தபிறைந
துண்டமிரு மூன்றிறி ரை
தோன்றப் பதித்தனை ய
புண்டரம பூத்ததித் த்
பொட்டழகும வீண்ட
பருவமலாப் புண்டரிக ம
பன்னிரண்டு பூதநா ந
கருள்பொழியுங் கணமல ரி
ராறும் பரிதி
பலவு மெழுந்துகட ர்
பாலிததாற போல க
குலவு மகர க்
குழையு நிலவுமிழும்
புன்முறுவல பூத்தலாக த்
பூங்குமுதச செவவாயு ஞ்
சென்மவிடாய் தீர்க்குந்
திருமொழியும் வின்மலிதோள
வெவவகரா போற்றிசைக்கு ம்
வெஞ்சூர் ஈனைத்தழந் து
தெவ்வருயிர் சிந்த ந
திருமுசமு மெவ்வுயிர்சகு ம

பூழ்வினையை மாற்	றி
அலவாத பேரின்	ப
வாழ்வுதருஞ் செய	ய
மலாமுகமுஞ்	சூழ்வோ
வடிகும பழமறை	க
ளாகமங்க ளியா	வு
முடிக்குங் கம	ல
முகமும	-விடுததகலாப
பாச வீருரெந்	து
பலகதிரிற் சோதிவிடு	ம
வாச மலர்வத	ன
மண்டலமு	நேசமுடன்
போகமுறும் வள்ளிக்கு	ம்
புத்தேளிர பூங்கொழிக்	கு
மோக மளிக	கு
முகமகியுந்	தாசமுடன்
வந்தடியிற் சேர்ந்தோ	ா
மகிழ வரம்பலவு	ந்
நதருஞ் தெய்வமுக	த
நாமரையுங்	கொந்தவிழ்ந்த
வேரிக கடம்பு	ம
விடைகருவும் பூத்தலாந்	த

கக கநநாசலிவெண்பா,

பாரப் புயசைல	ம்
பனனிரண்டு	மாரமுதந
தேவர்க் குதவு	ந்
திருக்கரமுஞ் சூர்மகளி	ா
மேவக குழைநநனைந	த்
மென்கரமு	மோவாது
மாரி பொழிந்	த்
மலாககரமும் பூந்நொடைய	ல
சேரவணிக	த்
திருக்கரமு	மார்பகத்தில
வைத்த கரதலமு	ம்
வாமமருங் கிற்கர	மு
முயத்த குறங்	கி
லொருகரமு	மொய்த்தத
சிறுதுழ்சேர் கையும	ணி
சேர்நத்தடங் கையு	ங்
கநவுசம ரங்குசஞ்சே	ர்
சையுந்	தெறுபோர்
அதிரசே டகஞ்சமுற	று
மங்கைத் தலமு	ங்
கதிர்வாள வீதிர்க்கு	ங்
கரமு	முதிராத

கும்பமுலச் செவ்வாய்	க
கொடியிடையார வேட்டணை	த
வம்பொன் மணிப்	பூ
னுகன் மாரபும	பைமபொற
புரிநூலுங் கண்டிகையு	ம
பூமபட் டுடை	ய
மனாநூலுங் கசு	னா
யழஞ்சு	நிருவரையும
நாதக கழ	ு
நருமணிப்பொற் கிங்கனிபு	ு
பாதத தலிந	ு
பரிபுரமுஞ்	சோர்)
இளம்பரிதி தூ	ரு)
ய்யங்கோடி. போ	ல
வளநதநு தெயவீ	ு
வழவு	முனநதநிநு
டாதரிப்போர்க் காறுயி	ரா
யன்பாகந தாமஸ்ரயி	ல
மீதிருக்குந் தெய	ல
விளக்கொளியே	யோழியவை
தோங்காரத துள்ளொளிக	ரு
முள்ளொளியா யைநதொழி	ரு

காயநதசிவ ஞான	க்
கடாககளிறும	வாயந்த்ரில
பூரணத்துட் பூரணமா	ம்
போதம் புதுமல	ரா
நாரகத்துட் கட்	டு
நறுநதொடையுங்	காரணத்துள
ஐந்தொழிலு மோ	வா
தளித்துயாநத வான்கொடியு	ம
வந்த நவநா	த
மணிமுரசஞ்	சந்தநமு
நீசகமின்றி யா	டி
நிழலசைப்பான் போற்புவ	ன
மாககி யசைத்தரு	ளு
மாணையுந	தேககமழ்நது
வீசும பனுவ	ல
விபுநா தனித்தனி	யே
பேசுந் தசாவகமென	ப
பெற்றோனே	தேசுதிசுழ
பூங்கயிலை வெற்பி	ந்
புனைமலாப்பூங் கோதையிட	ப்
பாங்குறையு முக்க	ட்
பாஞ்சோதி	யாங்கொருநாள்

வெந்தருவர்க் காற்றா த
 விண்ணோர் முறைககிரங் கி
 யைந்து முகத் தோ
 டதோமுகமுந் தந்து
 திருமுகங்க ளாறுகி ச
 செந்தழற்க னா று
 மொருமுகமாய்த தீப்பொழி யா
 றுய்ப்ப விரிபுவனம்
 எங்கும் பரக் க
 விமையோர்கண் டஞ்சதலு ம்
 பொருகு தழற்பிழம்பை ப்
 பொற்கராததா லங்கண
 எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொ ண
 டேகுதியென் றெம்மா ன்
 கொடுத்தளிப்ப மெலல க
 கொடுபோ யடுத்ததொரு
 பூதத் தலைவகொ டி
 போதியெனத் திககடவு ள
 சீதப் பகீரதிக் கே
 சென்றுய்ப்பப் .போதொருசற
 றன்னவஞ்ஞ கொண்டமைத் த்
 காற்றாள் சரவணத்தி த்

சென்னியிறகொண் டிய்ப்ப	ந
திருவுருவாய்	முன்னா
அறுமீன் முலையு	ண
டழுது வ்ளையா	டி-
நறுரோ முடிக்கணிந்	த
நாதன்	குறுமுறுவற
கன்னியொடுஞ் சென்றவட்கு	க
காதலுருக காட்டுத	லு
மன்னவள்கண டவ்வுரு	வ
மாறினையுந்	தன்னிரண்டு
கையா லெடுத்தனைத்து	க
சுருதனெனப் பேர்புனைந்	து
மெய்யாறு மொன்றா	க
மேவுவிததுச்	செய்ய
முகததி லனைத்துச்	இ
மோந்து முலைப்	பா
லகத்துண மகிழ்பூ	த
தளிததுச	சகத்தளந்த
வெள்ளை விடைமே	ல்
விமலன் சுரத்திலளி	த்
துள்ள முவப்	ப
வுயர்ந்தோனே	இள்ளைமொழி

மங்கை சிலம்பி	ன்
மணியொன் பதிறஞேன்று	ந
துறக மடவா	ரா
துயாதோநது	தங்கள்
விருப்பா லளித்தந	வ
வீருககுண முன்றே	ன
மருப்பாயுந் தராவீ	ர
வாகு	நெருப்பிலுதிர்
தங்கட் புவ	ன
மனைத்து மழித்துலவு	ரு
செங்கட் கடாவதனை	ந
சென்றுகொணாந்	தெங்கோன்
விடுக்குதியென றய்ப்பவத	ன
மீறிவர்ந் தெண்டிக	ரு
நடததி விளையா	டு
நாதா	படைப்போன்
அகந்தை யுரைப்பம	ரை
யாகி யெழுததொ	ன
றுகந்த பிரணவத	தி
னுண்மை	புகன்றிலையாற
சிட்டித தொழிலதனை	ச
செய்வதெறுங் னென்றுமுன	று

டசு கந்தாகலிவெணபா.

குட்டிச் சிறையிருந்து வ
கோமானே மட்டவியும்
பொன்னங் கடுகை ப்
புரிசடையோன் போற்றிசைப் ப
முன்னம பிர ம
மொழி தோனெகொன்னெடுவெற
முரகனு மாய த
தடங்கிரியுந் தூளா க
வீர வடிவே ல்
விடுத்தோனே சீரலைவாயத்
தெனநு திரைகொழிக்கு ன்
செநதூரிற் பேரயக்கரு னை
வேளை மெனத்தவிசி ன்
வீற்றிருந்து வெள்ளைக
கயேந்திரனாக கரு ச
லளிததுக கடல்சூ ழ்
மயேந்திரத்திற் புககிமையோ ரா
வாழச் சயேந்திரனாண்
சூரனைச்சோ தித்துவ னு
கென்றுதடந் தோள்விச ய
வீரனைத் தூதா க
விடுத்தோனே காரவுணன்

வானவரை வீட்	டு
வணங்காமை யாற்கொடி	ய
தானவாக னூற்படையு	ஞ்
சகுகரித்துப்	பாணு
பகைவன் முதலா	ய
பாலநுடன் சிங்	க
முகனைவென்று வா	கை
முடித்தோய்	சகமுடித்த
வாரி தனிறபுதி	ய
மாவாயக கிடந்தெதி	ஞ்
ஞுருடலங் கீண	ட
சுடர்வேலோய்	போரவுணன
அங்கமிரு கூ	ரு
யடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய்	த்
துங்கமுட னூத்தெழுந்	து
தோன்றுதலு	மககவற்றுட்
சீறுமா வைப்பொரு	த
சிதரமயில் வாகன	மா
வேறி நடாத	து
மினையோனே	மாறிவரு
சேவற் பகையை	சு
திறல்சேர பதாக்கெய்	ன

மேவத் தனித்துயாத்	த
மேலோனே	மூவா
சுறைமுடிதது விண்ண	ங
குடிபேற்றித் தேவ	ா
சிறைவித்ததாட் கொண்டளித்	ந
தேவே	மறைமுடி வாரு
சைவக கொழுந்	தே
தவககடலே வானுத்வு	ந
தெய்வக களிறறைமண	ரு
செயதோனே	பொய்விரவு
காம முனிக	த
கலைமுனிவன் கண்ணருளா	ல்
வாமமட மானி	ன்
வயிறறுதித்துப்	பூமருவு
கானக குறவ	ர்
கலிகூரப் பூங்குயில	போ
லேனற புனங்கா	த
தினிதிருநது	மேன்மைபெறத்
தெள்ளித் தினைமாவு	ந்
தேனும் பரிந்தளித்	த
வள்ளிக கொடி	யை
மணந்தோனே	யுள்ளமுவந

தாறு நிருப்பதிக	ன
டாறெழுது மனபினுட	ள்
கூறுமவா சிறைதரு	ட
கொண்டோனே	நாறுமலாக
கந்திப் பொதும்பரெ	டு
காரசுககுஞ் சீரலைவாய	சு
செந்நிற பதிபுரகரு	ரு
செவ்வேளா	சந்ததமும
பலகோடி சன்ம	ப்
பகையு மவமிருத்து	ம்
பலகோடி லிங்கினமு	ம
பலபிணியும்	பலகோடி
பாதகமுஞ் செயலினையு	ம
பாமபும விசாகமட	ற
புதமுநதீ நீரு	ம்
பொருபடையுந்	தேதகலா
வெவவிடமுந் துட்	ட
மிருகமுத லாமெவை	யு
மெவவிடமவந தெம	மை
மெதுநதாலு	மல்விடத்தெ
பச்சைமயில வாகனமு	ம
பன்னிர ணமு திணடோ	ட்

மகா மகந்	று
மயிலவேலுங்	கச்சைத்
நிநவரையுஞ் சீறடியு	ஞ்
செவகையு மீ	ரா
தருளவிழியு மாமுகய	க
ளாழம	விரிசிரணஞ்
சுந்தப புனைந்	த
சுருமுடிக ளோரார	று
மெந்தத் தினை	யு
மெதிர் தோளற	வந்திடுககண
எல்லாம பொடிபடுத	தி
யெவவாழுந் தந் துடிஞ்	ந
தூலலாச மா	க
வுளத்திருநது	புலவிந் மாந்
ஆசமுந் னுறகவி	யு
மட்டாவ தானமுடிந்	ப்
பேசுமியல் பலகா	ப
பியத்தொகையு	மேரகச
எழுந்துமுத லாமை	ந்
திலககணமுந் தோயந்	து
பழதந் தரிமபபுல	ண்ட
பாவித	பெருசமுடின்

இம்மைப் பிறப்	பி
வீருவா தனையகற	வி
முமமைப் பெருமவக	ண
மோசிததுத	தமமைவ்நித
தாயும பழை	ய
வடியா ருடன்கூட்டி	ந
தோயும பாபோக	ந
துயப்பித்துச	சேய
கடியேறகும பூங்கமல	க
காலகாட்டி யாட்கொ	ண
டமயேற்கு முன்னினறந	ள்.
திருசசெநதூரககந்தர்கலிவெண்பா	
முற்றிற்று.	

ஐசு குமர குருபர சுவாமிகள் ஐந துவயது வரையும் ஊமையாய இருந ஐந்தாம்வயதிலே திருசசெநதூர முரு கக கடவுளது திருவருளினால் இக்கலி வெண்பாவை அருளிச்செய்தார விந் தையில வீருப்பமுடையவாகள இக் கலிவெண்பாவைத்தினந்தோறும் நிய மமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணக்கூடவர்கள்.

உ
சிவமயம்.

திருமுருகாற்றுப்படை

மதுரைக் கடைச்சுவல்து
மகாவித்துவானாகிய
நக்கீர தேவர்
அருளிச்செய்தது.

சென்னை திருவொற்றியூர்
N சாவண முதலியாடவர்களது
கலைமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1936.

உ
முருகன் றுணை.

பிரபந்த வரலாறு.

இப் பூமண்டலத்தின்கண்ணே மேன்மை
பெற்ற பாண்டிவளநாட்டுக்குத் திலகமாகி
வைகைநதி குழ்ந்து சிறப்புறநோக்கி யிரா
நின்ற மதுராபுரியிலே தெய்வத்தனமை
விளங்கியிருந்த கடைச்சங்கத்துப் புலவாக
ளூட் சிறந்த மகா வித்துவானாகியும் மதுரை
ணக்காயனாகுமாரனாகியுமிருந்த தெய்வப்
புலமை வகித்த நக்கீரதேவா யென்பவா
தனக்கு பரமசிவனால் நேரிட்ட சாபநிவாத்
திக்காக இமயமலைக்கருகிற செல்லுமபோது
ஒரு தடாகத்தில் நீராடி தண்ணீரக்குச் சமீ
பத்திலுள்ள ஆலவிருட்ச நிழலில் சிவபூசை
செய்துகொண் டிருக்கையில் அவ் வாலமரத்
திலிருந்து பழுப்பொன்று நக்கீரதேவருக்கு
முன்னே பாதி நீரிலும் பாதி நீர்ப்புரத்திலும்

மாக வீழ்ந்தது நீரிற் படிந்த பாதிபழுப்பு
மீன்வடிவும் நீர்ப்புறத்துததவிய பாதிபழு
ப்பு பறவைவடிவும் அடைந்து, மீன் பறவை
யையும், பறவை மீனையும் இழக்க, நக்கீர
தேவா அவ்வாசனியமான செய்கையிலே
தவருததைச் சற்றுசெலுத்த, அதனாறவிவ
பூசைக்குத் தவறுதலுண்டாயிற்று.

அதுநீர்க், அதன் முன்பு அவ்விடத்து
அபபடியே சிவபூசையில் வாழ்வினவாகளா
கியதொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்
பதினமரை ஒரு மலைக்குகையில் அடைத்த;
இன்னும் ஒருவன வேண்டிமெனக் காக்கி
ருந்த கற்கிமுன் என்னும் பூதமானது நக்கீ
ரரை எடுத்திப்போய அகருகையில் அடை
த்து ஆயிரவராககி தன்னியமப்படி அடை
பட்ட அவ்வாயிரவரையும் உண்ணும்படிக்கு
நீராடப்போயிற்று.

முன்னடைபட் டிருந்த முனிவர்க ளெல்
லாம நக்கீரதேவரைப் பார்த்து, “யாவக
ளெல்லாம நெடுவகாலமாக பூபூதத்தின்

சிறையில் அகப்பட்டிருந்தும். இப் பூதத்
தாலே உணவு, பழ, சலியவைகளைப் பெற்றுப்
பிழைத் திருந்தோமே. இன்றைக்கு உய
மாலே இப்பூதத்துக்கு இரையாகும்காலம்
சம்பித்தது” என்று அழுதார்களே அது
கண்டு நகீரதேவா மனம்பயங்கி, ஸ்ரீ முரு
கக் கடவுளைக் குறித்து இத்திரு முருகாற்றுப்
படை என்கிற பிரபந்தத்தைப் பாடினா.
உடனே ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் எதிரவந்து அவ
ருக்கு வந்த இடரைத் தெரிந்துகொண்டு
சுமது திருக்கரத்தினிடந்தாங்கி யிராபின்ற
சீதாவடிவேலைவிட்டு மேற்படி பூதத்தைச்
சம்பற்றித்து அவ்வாபத்தை நீக்கி அவர்களை
யெல்லாரு சிறையினின்றும் விடுவித்து
பாதுகாத்து இரட்சித்தருளியபின், நகீர
தேவரைப் பார்த்து, ‘இப்பிரபந்தத்தைப்
பிரதிதினம் உன்னன்புடன் துதிசெய்பவர்க
ளுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைக் கொடுத்து வரு
வோமாக.” என்று திருவாக்குத்தந்தருளி
அவ்வார்களுக்குத் தக்கவாங்களுங் கொடுத்து
மறைந்தனா.

இந்த லீலை திருப்பரங்குன்றத்து சரவணப் பொயகையில் நடந்ததாகவும் ஆயிரவரைச சிறையில் வைத்திருந்தது திருப்பரங்குன்றத்து மலைக்குகையில் லென்றும் சொல்கின்றனா. அதற்கிசைய இப்போதும் ஸ்ரீமுருகக்கடவுள் நற்கீரனாராசிறை மீட்டருளிப் பூசை லீலையை ஒவ்வொரு வருடத்தும் திருப்பரங்குன்றத்தில் பங்குனி மாதத்தில் நடக்கும் உற்சவகாலத்து எண்காந்திரு நாளிலமகா வைபவத்துடன் நடந்துவருகின்றது; இதுவன்றி திருப்பரங்குன்றத்திலேயே ஸ்சியிலுள்ள ஒருபெரிய பற்பாறையின் கீழிருந்த குகையில் ஆயிரவரை அடைத்து வைத்திருந்த தாகவும் அதை வேலாயுதத்தால் பிளந்து அவாகளை வெளிமாக்கின மென்றும் சொல்வதற்கிணையக அப்பாறை இருகூறாகப்பிளந் திருப்பதை இன்றைக்குக் காணலாம்

பிரபந்தவரலாறு முற்றிற்று.

௨
முருகன்றுணை

ககரேதேவர் அருளிச்செய்த

திருமுருகாற்றுப்படை

கட்டளைக்கலிததுறை

ஒருமுருகாவென் றென டுள்ளம்குளிர்

வுவந துடனே

வருமுருகாவென்றுவாய்வெருவாநிற்பக

கையிகங்னே

தருமுருகாவென்று தான்புலமபாநிற்பத

தையன முனனே

திருமுருகாற்றுப்படை டனேவருளு

சேவகனே.

முதலாவது,

திருப்பரங்குன்றம்

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உலசமுலப்ப வலனோபு திரிதரு

பூவாபுகழ ஞாயிரு கடற்கண்டி அங்

கோவற விமைகருந்சேண்விளங்கவிரொளி
 உறுநாத தாங்கிய மதனுடைநோன்றாட்
 செறுநாற் தேயதத செல்லுறழ் தடகதை
 மறுவில கற்பின வானுதல் கணவன்
 காரகேரண முகந்த கமருஞ் மாமழை
 வாள்போழ் விசம்பின வளருறை சிதறித்
 தலைபபெய ற்லேலுய தண்ணறுங் காணத்
 திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத
 துருள்பூந் தண்டா புரளு மாரபினன்
 மாலவரை நிவந்த சேணுயா வெறபிற
 கிணகிணி கவைனுப வொணசெஞ் சீறழிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பிறபணைதோட்
 கோபத தன்ன தோயாப பூந்துகிற
 பல்காசு நிறைத்த சில்கா முலகும்
 கைபுனைந்தியற்றாக கனவிபெருவணப்பி [ச
 னுவலொடுபெயரிய பொலம்புனையவிரிழை
 சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தோ மேனித்
 துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச
 செவகால் வெட்கிச சீறித் தழிடையிடுபு
 பைத்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கின்ளித்

தெய்வவுத்தியொடுவெம்புரிவபின்வைத்துத்
 திலகந் தைஇய தேவகமழ் திருநுதன
 மகரப் பருவாய் தாமுமண னுறுத்துத்
 தவா முடிந்த துணை முசசிப
 பெருந்தண சணபுரு கொர் இக்கருந்தகட்
 டிளைபபூ மருதி நெளுளரிண ரட்டிக
 கிளைக்கவின பொழுதரு டுழ்நீச செவ்வரும
 டினைப்புறு பிணையல் வளைஇத துனைத்தக
 வணகாடா நிறைந்த பிணடி யொண்டளிர்
 நுண்பூ னாகந் திளைப்பத நிணகாழ்
 நறுவருந் திரிச்சிய பூங்கேழ்த தேய்வை
 தேவகமழ் மருதினா கடுப்பக கோங்கின்
 குவிமுதி டுளமுலைக கொட்டி விரிமலர்
 வேங்கை நுண்டா தப்பிக காணவா
 வெள்ளிற் குறுமுறி கிளருபு செறியாக்
 கோடி யோங்கிய * வென்றவிதறற்கொடி
 வாழிய பெரிதென் தோற்றிப பலருடன்
 சோதிகழ் சிலம்புரு சிலமபப் பாடிச்
 சூர மகளி ராடுரு சோலை

* வேன்றடி விதலென்றும் பாடல்.

மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுககத்துச்
 சுரும்பு மூசாச சுடர்ப்பூங் கரந்தட்
 பெருந்தண கண்ணி நிலைநத சென்னியன்
 பாாமுனா பனிகடல கலங்கவள புசுருச
 சூமுத றடிநத சுடரிலை கெடுவே
 லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற பேழ்வய்ச
 சுழல்விழிப் பசுநாட் சூர்த நோககிற
 கழல்சட் கூகைமொடு கடுமடாமபு தூங்கப்
 பெருமுலை யலைக்குங் காசிற பிணாமோட்
 இருகெழு செவ்வி னாசுவரு பேய்மகள்
 குருதி யாடிய கூருகிக் கொடு விரற்
 கண்டொட் கிண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
 டுண்டொடற் தடகையி னேந்திவெருவா
 வென்றடு விற்றதனம பாடித்தோளபெயரா
 கிணந்தின வாய கிணங்கை டாக
 இருபே ருருவி னொருபே ரியாககை
 அறுவேறு வாகையி னஞ்சுவர மணடி
 ஜலிணா நல்வல மடங்கக கவிழிணா
 றாமுத றடிநத மறுவில் கொற்றத்

* வென்றடு விற்றலென்றும் பாடல்.

தெய்வா நல்லிசை செவ்வேற் சேஎய்
 சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடி
 நலம்புரி கொன்னைப் * புலம்புரிந்துறையுஞ்
 செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
 னன்னர் நெஞ்சத் து தினனனை வாய்ப்ப
 இன்னே பெருநீர் முன்றிய வினையே
 செருப்புநன் நெய்தத் சேனூயா நெடுநெகர்
 வரிப்புனை பநகொடு பாலை வங்குப (டி
 பொருநாத தேயத்த போரரு வாயிற்
 றிருவீர் றிருநக தீதுதீர் கீயமதது
 மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி

னிருஞ்சேறாநல்லயல் விரிநதுவா யவழிந்த
 முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகரைக்
 கட்கமழ் நெய்த ஞாதி யெற்படக
 கண்போன் மலாநத கரமா சுனைமல
 ரஞ்சிறை வண்டி னரிநகண மொலிக்குந
 குன்றமாந துறைதலு முரிய னதாஅன்று

* புலம்புரிந் துறையு மென்றும் பாடம்.

† இன்னிசை யென்றும் பாடம்.

இரண்டாவது
திருச்சீரலைவாய்

நவந்துதி பொருக வெவாழ வாய்துதல்
யாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
புமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுகடைக
டதர்த தனன மரதற்கு மொயம்பிற
ரவகிளந தனன வேழ மேல்கொண
டலே றுருவிற செயவினை முதறிய
மடியொடு விளங்கிய முரணமிருதிருமணி
'னனுற ழிமைப்பிற சென்னிப்பொறப
நகதாழ்புதுயல்வரு உமவகையமைபொலா
சூழை சேணவிளங்கியற்கை வாண்மதிக
கலாமீனி நவிரவன விலைபெபு [வைஇ
ரவில் கொன்னைத தந்தொழின முடிமா
ன்னோ பெழுதரு வாணிற முகனே
யிருண ஞால மழையினறி விளங்கப்
ங்கதிர வரிந்தன் றொருமுடி மொருமு
ர்வலதிரேத்த வமாந்தினி தொழுக

காதலினுவிந்து வரவகொடுத்ததன்றே யொரு
மந்திர விதியின் மரபுளி வழி அ [முக
அந்தணாவேளவி யோரங்குமமே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்கோ டேமுந் நாடித்
தினகல்போலத் திசைவினக குமமேயொரு
முகஞ் செறுநாததேயத்தூச செல்சமமுருக்
கிக் கறுவுகொ ணெஞ்சமெ டி களமவோட்
டன்றே யொருமுக

குறவர் மடசுகன் கொடிபோ ளுசுப்பின்
மடவரல்வள்ளியொடு நகையமாந்தன்றேயா
கசம மூவிரு முன்னு முறைநவின் நொழுக
னாரந் தாழ்ந்த வாமபகட்டு மாபிற (வி.
செம்பொரிநாகைய பெயர்பிறகட் விடுபு
வன்புகழ்நிறை நுவசிவந்துவாரகுநிமிதோ
ள், விண்செலன் மரபினையாககேந்தியதொ
ருகை, உகக்கு சோத்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிநாதது குறவகின்மிசைய
சை இயதொருகை, அங்குசயாடாவவொரு
கையிருகை ஐயிரு வட்டமொ டெகருவலந்
திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை

தரரொடு பொலிய வொருகை (வொருகை
 கீழ்வீழ் தொடியோடு மயினைக் கொட்பகை
 பாடின படுமணி யிரட்ட வொருகை
 நீனிதவிசம்பின ஈலிதுளிப்பொழிய வொரு
 வானர மகளிராகு ஒதுவைகுட்ட வாங்கப
 பன்னிரு னையும் பாரட்ட வியழறி
 அந்தாப பலலியங் கழங்காத திண்காழ்
 வயிரெழுந் திசைப்ப வாலவளை நரல
 உரந்தலைக கொண்ட வுருமிடி முரசொடு
 பல்பொறி ஈளுளு வெல்லொடி யகவ
 விசம்பா றாக விரைசென் முனனி
 உலகம் புழந்த வோங்குயா விழுச்சி (ன்று
 மலைவாய்ச்சேரலு நிலைய பண்பேயதாஅ

மூன்றாவது

திருவாவின்ன்குடி.

சீரை தைஇய வுடுகையா சீரொடு
 வலங்குறி புரையும் வானரை முடியினர்
 ழாச்சு. சீமைக்கு முருவினா மானி

ஹரிவை ஸதஇய ஷ்ன்கெடு மார்பி
 னென்பெழுநதியம்கு மியாக்கையாநன்பகற்
 பலவுடன கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
 செற்ற நீக்கிய ஈனத்தின ட்யாவதுந
 கறரோ ரதியா வறிவிரை கரரோகருத்
 தாமவரம பாகிய தலைமையா காமொடு
 கடுஞ்சினங் கமகத காட்சிய ர்மமபை
 யாவது மழியா வியஃபனா மேவரத
 துனியில் காட்சி முனிரா முதபுகப்
 புகைமுகந தனன வாசினாவுடை
 முகைவா யவிழுகத ககைகு முகத்திசு
 செவிகோபு வைத்த சொவுறு திவ்வி
 னல்லியாழ நவினந கயனுடைய நெஞ்சின
 மென்மொடி மேவல நீகனைய புளர
 கோயின றயனந யாக்கையா மாவி
 னவிராளிர புரையு மேனிய ரவிரொதூறும்
 பொன்றைரைகடுக்குந த்திலையரினனகைப்
 பருமந தாகுகிய பணிநதோ தல்குண
 மாயின மகனியரொடு பறுவின்றி விளங்கக
 கடுவோ டொக்குகிய தூயபுடைவாழலயிற
 ரழலென ஸ்மிருகரு பஞ்சவரு கடுகிது; ம

[ஹைப்
பாம்புபடைப்புடைக்கும் பல்வரிககொடுஞ்சி
புள்ளனிநீன்கொடிசை செவ்வென்றுமெள்ளேறு
வலவயி னுபரிய பலாபுகழ் திடந்தோ
ஒமையமாந்து விளங்கு மிமையாமுககண
சூவெயின் முருகிராமாணமிரு செல்வனு
நூறுபபத சுகெகிய நாட்டகது நூறுபல
வேளவி முற்றிய வெண்டி கொற்றக
தீரிண டேசுநிய மருபி னெழினைடைத
தாழ்பெருந் தட்டை யுயாதத யாண்
எருத்த யேறிய திருநிலை செவ்வனு
நாறபெருந் தெய்வத்து நன்னகா நிலைய
டலகந் தாங்கு மொன்றுபரி கொள்ளைப
பலாபுகழ் மூவருந் தலைவ ராக
ஏழுறு ஞாலந் தன்னிற ஞேனறித
தாமரை பயந்த தாவி லாழி
நான்முக வொருவற சுட்டிக காணவரப்
பகலிற் றேனறு மிகலிங் காட்சி
நால்வே றியறகைப் பதினொரு மூவரோ
பென்பதிற் றிரட்டி யுமாநிலை பெற்றியர்
மீன்பூத தன்ன கோன்றலா மீன்சோபு
வளிகிளாந் தன்ன செலவினா வளியிடைத

தீயெழுந் தன்ன திரவினர் தீப்பட
உருமிடித தன்ன குவினாவிழுமிய
உறுகுறைமருங்குறறமபெறு முறைகொண
மாதரககொட்பினாவநதுடனகாணத் (மா
தாவிகொளகை மடந்தையாச்சினொ
ளாவினன்குடி யகைதறுமுரிய
னதாஅன்று.

காணகாவது'

திருவேரகம்

திருவேரகம் திருவேரகம் திருவேரகம்

இருமூன் றெய்திய வியல்பினின்வழாஅ
திருவாக சுடடிய பலவேறு தொல்குடி
அறுநான கிட்டி யினமைகலையாண
டாறினிற் கழிப்பியவறனவிலகொள்ளை
மூன்றுவகை குறித்தமுதற் செல்வந்
திருபிறப்பாளாற்பொழுதறிந்து நுவல
ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிநுணஞ்ஞாண
புலராககாழகம் புலவவுடஇ
உச்சிக் கூப்பிய கையினாதற்புழந்

2)

திருமுருகாற்றுப்படை

17

தாநெழுங் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
 காவியன மருங்கி னவிலப் பாடி
 விரையுறு நறுவல ரேந்திப் பெரிதுவந்
 தேரகத் துறைதலு முறிய னகாஅன்று

ஐந்தாவது,

குன்றுதோளுடல்

பைங்கொடி நறைகா யிடைபிடு வேல
 னம்பொதிப புட்டில விரைஇ நூலியொடு
 டெனகூ தானக தொடுத்த கண்ணிய
 னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்வனா யாபுற
 கொடுக்கொழிவ வல்விற கொல்லுமகானவா
 டேமை விளைந்த தேக்கட் டேருற
 குணகச சிறுகுடி கிளைபுடன மடுத்தது
 தொண்டச சிறுபறைக் குரவை பயர
 விரலுளப் பவிழந்த வேறுபதி கழபாந்
 குணகிசுளை புகத வணகிபதி கண்ணி
 இணைத்த கோதை யணைத்த கடந்தன
 முடித்த குல்ல விலைபுடை கழமபூ

செமகான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
 சுருமபுணத் தொகுத்த பெருநத்தை மாதத
 திருநதூர் மூலகு மோப்ப வுடஇ டுழை
 மயிலகண டன்ன மடநடை மகளிரொடு
 ம்சயயன சிவநத வுடையன் செவ்வரைச
 ம்சயலோத தண்டளிர் துயலவருக காதினை
 ம்சசிவன் கழலினன் ம்சசைசை கணண்யன
 குழலன் கோட்டன் குறுமபல லியத்தன
 தகரன் மருஞையன புகரில சேவலன்
 கொடிய னெடியன் மருடியணி தோள
 னரம்பாத்ததன் னவ்னருறமெருகுதியொடு
 குறுமபொருக கொண்ட நறுநதனை சாயன்
 மருகநிற கட்டிய லலனோபு துகிலினன்
 முழவுநீழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
 மெனரோட் பல்புனை தழ்இத்தலைத் தந்து
 குன்றுதோ ருடலு நின்றதன் டண்பே
 யதாஅனறு.

ஆரூவது.
பழமுகாசோலை

சிறுதினே மலரொடு விரைஇ மறியுதது
 வாரணக கொடியொடு வயிற்பட நீது
 ஊரா கொண்ட ச்செழு விழையு
 மாவல ரேதத மேவரு நிலையெம
 வேலன றைஇய வெறியயா களஹ
 காடுக காவுவ கவினபெறு துருத்தியும்
 யாறுவ குளனும் வேறுபடு வைப்புஞ்
 சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்புக சடமபு
 மனறமும பொதியினுங் கருதுடை நிலையினு
 மாண்டலைக கொடியொடு மண்ணிய மைவர
 கெய்யோ டையலி யப்பியை துரைத்து
 குடந்தம பட்டுக கொழுமலா சிதறி
 முரண்கொ ளுருவி னிரணயிடை யுட இச
 செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி நிலைய மாத்தாட் கொழுவிடைக
 குருதியொடு விரைஇத் தாவெள எரிசி

கிப்பலிச செந்து பல்பிரப் பிரீஇச்
 சிறபசு மஞ்சளொடு கறுவ்வை தெளித்து
 பெருநதனை கணவீர நலநதனை யாலே,
 துளையத் துறுத்துத் துருக நாரறி
 களிமலை சுவைப் பின்னசா வாழ்த்தி
 உறமடவை மெடுதலாக குறிஞ்சி பாடி
 இம்பு சை யருவியோ டினையக கறங்க
 உருவப் பல்புத் துடய் நெருவரக
 குருதிச செநநனை பரப்பிக் குமகன
 முருகிய நீறுத்து முரண்ண ருட்க
 முருகாறம்ப படுதத வருசெழு வியனக
 ராகேளா சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன
 கோவொய வைத்துக செடுமண யிடகங்
 ஓடாப் பூட்டைப் பண்முசம வாழ்த்தி
 வேணடுநா வேணடியாண கெயதினா வழிட
 ஆண்டாண நுரைதலு மறிந்த வாறே
 ஆண்டாண டாய்னு மாகக காண்டக
 முருதுர் கண்டெழ் * முகமலர்ந தேத்திக்
 கைசெட்ட உப பமல்க காலுற வணங்க

* முகமலர்ந்தேத்தியென்றும் பா. ம.

செம்பெருகு சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுளை
 ஐவரு ளொருவ னங்கை யேறப்
 அருவியாய் பாயத் வாழமா செல்வ
 ஆலகெழு கடவுட் புதலவ மாலவரை
 மலைமகண மகிழ் மாறறோ கூற்றி
 வெற்றி வெஃப்பாக கொற்றவை சிறுவ
 இழையணிச் சரப்பிற பழையோள குழவ்
 வாழ்நா வளமுகுவிற ருனைத் தலைவ
 மாலை மாப தூலறி புலவ
 செருவி ளொருவ பொருவிறன மன்ன
 அந்தணா வெறுகடை யறிந்தோசொன்மை
 மங்கையா சுணவ மைந்த ரேறே
 வேலகெழு தடகைச் சால்பெருஞ் செலவ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக கொற்றத்து
 விண்பொரு கெடுவரைக் குறிஞ்சிக கிழவ
 பலாபுகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
 அருமபெறன் மரபிற பெரும்பெயா முரு-
 கசையினர்க காரத்து மிசைபே ராள
 அலந்தோரக களிகரும் பொலம்பூட் சேஎட்
 மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்

பரிசிலாத தாமகு முருகெழு நெடுவேள்
 பெரிமேல ரேத்துய பெருமடய ரீமவுள
 சூமருங் கறத்த மொடியபின் மதவலி
 போம்கு பொருக ருசிசி லு மெனபடல
 யானற் றளவையி னெத்தியா னுது
 மீனையா தறிதன மனலுயிரக சுருமையி
 னினைநடி யுள்ளி வந்தன னன்னொடு
 புனரகுக ரிலலாப் புலமை யோயெனக் (ன்
 குறித்தது மொடியா வளவையிற் குறித்தது
 வேறுபல லுருவிற குறம்பல கூளியா
 சாரயா களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
 அளியன ருனே முதுவா யிரவலன
 வந்தோன பெருமகின வணபுகழ் நயநதென
 இனியவு நல்லவு நனிபல வேததித
 தெய்வஞ் சான்ற திறலவிளக குருவின்
 வானோய நிவப்பிற ருன்வா தெய்தி [ன்
 அணங்குசா லுயாநிலை தழீஇப் பணைடத்த
 மணங்கமழ் தெய்வத திளநலக காட்டி
 அஞ்சலோம் புமதி யறிவனின் வரவென
 அன்புடை நன்மொழி யுளஇ விளிவின்

றிருணிற முந்நீர் விளைஇய வுலகத்
 தொருநீ யாகத் தோன்ற விழுமிய
 பெறலரும பரிசி னவகு மதி பலவுடன்
 வேறுபக் றுகிலி னுடங்கி யகிவசுமந்
 தார முழுமுத லுருட்டி வேரற
 புவுடை யலங்குசினே புலம்பலோ கிண்டு
 விண்பொரு கெடுவரைப் பரிதியிறொருதித்த
 தண்கமழ் யலரிருல சிதைய நனபல
 ஆசினி முதுசுடை கலாவி ியிசை
 நாக கழமல ருதிர பூகமொடு
 மாமுக முசுகலை பணிப்பப் பூதுத
 லிருமபிடி குளிர்ப்ப லிசிப்பெருங் களிற்று
 முத்துடை வானகோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நனபொன் மணிநிறங் கினரப் பொன்கொழி
 வாதை முழுமுத றுமியத் தாதை (யா
 இளநீர் விழுகுலை யதிரத் தாககிக
 கறிகொழிக் கருத்துணாசாயப்பொறிப்புற
 மடலினை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக
 வரப்பெடை யிரியக தேழலோ
 ஒருயாகியென்றும பாடம்.

டிருமபனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
 சூஉமயி ரியாககைக குடாவடி யுளியம்
 பெருங்கல விடரனைச செறியக் கருங்கோட்
 டாமா நலலேறு சிலைப்பச சேணின்
 மீழுமென விழித்தரு மருவிப
 படிமுதிர சோலை மலைகிழ வோனே.

திருமுருகாற்றுப்படை

முற்றிற்று.

—

முருகன் றணை.

ஆறுபடைவீடுகளின் சிறப்பு.

நற்கீரருக்கும் அவரைப்போல் வாராய
தொள்ளாயிரததுத் தொண்ணூற ரெண்ட
தினமருகும் நேரிட்ட ஆபத்தை ஸ்ரீ சுப்
பிரமணிய சுவாமிகள் நிவர்த்திகக இதனூல்
காரணமாதலினாலும்; இதனைஉள்ளனடன
மனமுருகி பிரதிதினம பாராயணஞ் செய்ப
வருக்குச் சகலபேறுநதருவதாக ஸ்ரீ சுப்பிர
மணியசுவாமிகள் வாக்ருக்கொடுத்திருப்பதா
லும்; ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகளசகல அண்ட
பிண்ட சராசரப் பொருள்களிலும் அநதரி
யாமியாய வீரற்ருபபினும் இந்நூலிறசொ
ல்ல யிருக்குந தலங்களிறறங்கி அநேக
பீதவாகன, சித்தாகன, முனிவாகள், ரிஷி
கள், மானிடா, விலங்குகள முதலானவாக
ளுக்கு விசேட பேறுகளைத் தந்திருப்பதின
லும்; இனியுமயாவரேனும் கருமபைறுனிய
னின்று வேருபுறந தின்று கொண்டி போவ
தொட்ப. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுடைய

பேரைச் சொல்லுதல். புகழ்தல், பிறரால்
அவர்றை கேட்டல். திருப்பணி செய்தல்,
கோயிலில் வலமகரல், தொழல், உள்ளத்தி
லுன்னல். துதித்தல், தியானித்தல், சிவ்கா
மியமாயத்தவஞ் செய்தல், அவரே மானிடச
சட்டை தாகதி, குருவடிவாகிவந்து உபதே
சித்தருளப்பெரல், பததி சிரதையோடு
அவ்வழியினின்ற சமாதிக்கடி முததியடை
தல் முதலிய பேறுகளை வரிசைக கிரமமாக
அடைவது தீணைமாதலாலும் இந்த நூலை
புமஇதிரகூறி யருகருந தவகையும நாம்
பரிவுடன் வெண்ப்பது அவசியமே—

1. * திருப்பரங்குன்றம்

நூல் தொகுப்பு.

படைத்தற்கும் காததற்கும் அழித்ததற்கும்
உரிமையுடைய ஒளியினையும், தாளினையும்,

* இஃது மதுரைக்கு 3 - நாழிகை வழி
நாரத்தி லிருக்கின்றது.

கையினைப்முடைய தெய்வயானையா கண
வன குரிநத கடப்பமலை அசையாநின்ற
மாபினைபுடையவன, செவ்வாதத் கண்ணி
யைசகுடிய நீருமுடியுடையவன, வெற்றி
யும புழுமுடையவனாகிய ஸ்ரீ முருக கட
வுளைத் தலைமைபெற்ற உளளத்தாமின் விரும்

இஃது ஸ்ரீ சுபயிரமணியசுவாமிகள் பரா
கரா புத்திராகளைக் காததருளிப் தலம் ஸ்ரீ
சுபயிரமணிய சுவாமிகள் சூரராதியரை வெ
ண்டி, தேவர்கள் சிறையை மீட்டி, அவர்
களை விண்ணுலகத்திற குடியேற்றியபோது,
தேவேந்திரன் இவா பராகிரமத்துக்கு மகிழ்
ந்து தன்புத்திரியாகிய தெய்வயானை யம்
மையை அவருக்குப் பாணிக்கிரஹணஞ்
செய்து கொடுத்த தலம், முருகாவென்று
மொழிந்தவரும் ஒருபெண்ணின கணவன்
அதை யொழிந்தது தன் பெயா கூறக் கற்
வதும் அவன் கேளாமைக்காக அவன் காத்
தைச் சேதிப்ப, அக்கரம் ஸ்ரீ முருகப்பிரா
னருளால் வளரப் பெற்ற தலம்.

பினைபானால், வீடுபேற்றைத் தவறாமல்
இப்பொழுதே பெறுவை. அதுபெறுதற்கு
அவன் யாண்டிறையு மென்னில திருப்பரங்
குன்றமாக துறைதலு முரியன்: அதுவன்றி

2 * திருசீரலைவாய்

நூலதொகுப்பு

வேழமேற கொண்டு ஆறு முகங்களும்
தொழில்களிடகதுச செய்யும் முறைமை
களைப் பயின்று நடத்த, அவற்றிற்கேற்ப
தோள்கள் ஆங்காங்கு வளைதும் நிமிர்ந்து
மிருக்கப் பண்ணிருக்கையும் முகங்களின் பகு

4 இஃது திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கு
மூன்றகாத நூரத்திற் சமுத்திர தீரத்தி
லுள்ளது. வியாசரால் உபதேசிக்கப் பட்ட
சுகப்பீரமரிவழி. நாரதரால் உபதேசிக்கப்
பட்ட வெள்ளையானை யிவர்கள் பூசித்து
அனுககிரகம்பெற்ற தலம்.

ஓயிலே படுப்படி கொழில் செய்து திருச்
செந்தூர் எனனூந்திருப்பதியேற எழுந்தரு
ளு தலும் லிலைபெற்றகுணமாம், அதுவன்றி

இஃது கந்தமாதனம், சந்தனசலம், திருச்
செந்தி, திருச்செந்தில், திருச்செந்தூர்
எனும் பெயர்களாலும் வழங்கி வருகின்றது

தேவர்க ளிடர்களைப்போக்கு நவிகும்பொ
ருட்டு குரபனமன சிவகமுகாசுரன். தாருகா
சுரன்பாநுகோபன முதலிய துட்டாகளாகிய
அசுரர்களை சமஹரிததுவீரவாகுதேவர், வீர
கேசரி, வீரமாகேந்திரன், வீரமாகேசசுரன்,
வீரபுரந்தரன், வீரராககதன், வீரமாததாண
டன், வீரராதகன், வீரதீரன் முதலிய நவ
வீரர்களும். பூதவீரர்களும், இலக்கவீரர்களும்
படைவீடுகொண் டெழுந்தருளி யிருந்த
தலம்.

3 * திருவாலினன்குடி

தூல்தொகுப்பு

பலநம்புகமும்படியான திரிமூர்த்திகளும்
தலைவராகவேண்டி அகற்குகுறை பாடுண
டாக்கின ப்ரமணை பழையநிலையில் நிறுத்தக்
கருதி திருமாலும், உருத்திரமும், தேவேந்
திரமும் ஆதித்தரும், வசுக்களும் மருத்து
வரும் பதிவின்னண்கணங்களும்வந்து தன்னைக்
காணும்படி திருவாலினன்குடியில் அமர்ந்து
வைத்தலுமுரியன: அதுவன்றி,

4 † திருவேரகம்

தூல்தொகுப்பு

இருபிறப்பாளா நீராடுககால் தோய்ககப்
பட்ட கலிகம உடம்பிலே கிடந்து புலர

* இஃது பழநிமலை அடிவாரத்தி லிருக்
கின்றது. இலட்சுமிதேவி, காமதேனு, சூரி
யன், பூமிதேவி, இடிமுதலியோர் பூசித்து
பேறுபெற்றதலம்.

† இஃது கும்பகோணத்துக்கு 2-நாழி
கை வழி தூரத்தில் இருக்கின்றது.

உடுத்து, மணமிஞ்ந்த நறுமலரை யேந்தி,
கூப்பிய னையராய் நவிலப்பாடி; வழிபடு
காலமறிந்து தோத்திரங்களைக்கூற அதற்
குப்பெந் துமகிழ்நது திருவேரகதது அமாந்
துறைதலு முரியன; அதுவன்றி.

சாமிமலை யெனும் பெயர் பெற்று வழங்கி
வருகிறது.

பிரமதேவன் சிவதரிசனஞ் செய்துவரும்
மாரககத்தில ஸ்ரீ பால சுப்பிரமணியக கடவு
ளைக்கண்டு வந்தனஞ்செய்யாதேக; பிரமனை
அழைத்துப் பிரணவத்திற்குப் பொருள்
கேட்க, அவன் விடைகூறுமைப்பற்றி. சிவ
சிற்குட்டிச சிறையிட்டு தாமே இருட்டித
தொழிலை நடத்த சிவபெருமான அங்கு
தோன்றி. பிரமன்கூறையை நீக்கச்சொல்லி
யும விடாது பிறகு விடுவித்து சிவபிரானை
அப் பிரணவத்தை யுபதேசித்ததலம.

5. * குன்றுதோறூடல்

நூல்தொகுப்பு.

கானவர் குறைவைக கூத்தாட, அவர்
 ஊகளிரா குறவை யாடி யசைய அவற்றைக்
 கண்டு ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் தொடுத்தகண்ணை
 னையசுருடி. சிவந்த ஆடையாடித்து அசோ
 கின குளிராத தளிர் போன்ற காலைத்
 பொருநதி கசக்க கட்டி, கழலை யணிந்து,

* மகநாட்டுத் தெய்வம் ஸ்ரீசப்பிரமணீ
 யககடவுளாதலால் இங்ஙனங் கூறினா.

இதற்குப் பிரமாணம்.

காடாகு முல்லைக கழல்செய்த லாகுங்கல்

லாகு குறிஞ்சி

காடாமருதம் கடலைவெம் பாலையந்

நாட்டுத் தெய்வம்.

கோடாகரவெரு ணைகுகன் னிந்திரன்

கூறுதூக்கை

காடாயா மீன்புவொ குன்றவா காடா

மற வருமே,

என வருவதாந் காண்க

வெட்சி மாலை சூடி, குழலேபூதி, கொம்பைக் குறித்தது, பல்லியங்களை எழுப்பி மயிலேறி, கேழிக் கொடியை யுயர்த்தது, நெடுக வளர்ந்து தொடியணிந்தது, துகிலையுடுத்தது, தங்கையினால் அவாகள் கையினைத் தழுவி எந்தி, முதற்கை கொடுத்தது பாடுமகளிருடன் மலைகள் தோறஞ் சென்ற விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணமாம்; மதுவன்றி,

6. * பழமுதிர்சோலை

நூல தொகுப்பு.

ஒவ்வொருபூரில் கடக்கும் திருவிழாக்களிலும், தன்மேல அன்புடையவா துதித்தலால்தமது திருவுளம் விருமபிய இடத்திலும், சன்னதக்காரன் செயத வெறியாடுகளத்தினும், காட்டினும், சோலைபினும்* ஆற்றிடைக் குறையினும், ஆறுகளினும், குளங்களினும்,

* இஃது மதுரைக்கு ஒன்றேகால காத தீர்த்திலிருக்கின்றது. இது திருமாலிருந்

வேறுபல ஷாகளினும், முச்சந்தி காற்சந்தி ஐஞ்சந்திகளிலும், ஊருக்கு நடுவே எல்லாரு மிருக்கும் மடத்தடியினும், அம்பலத்தினும், ஆதினேடு குற்றியை யுடைய இடத்தினும், உறைதலும் உரியா. குறமகள் வழிபட நக றிலே உறைதலும் உரியா இகது யான் கண்டவாறு சொன்னேன இந்தத் தலங் களிலாயினும்வேறு எந்தவிடங்களிலாயினும் அவரை நீண்டபோது முன்பு தலைமேலே கையைவைத்து வாழ்த்தி, பிறகு அவர் திரு வாடி யுனதலையிலுற தண்டாவிட்டு, பலவா ராகத் துதித்துப் புகழ்ந்து, *நின்னடிச சேர வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நீ கோரிய வீடுபேற்றைத் தருபவா பழமுதிர சோலைக் குரிமையை யுடையவா.

சோலை. சோலைமலை, கள்ளழகா கோய் லெனும் பெயர்களாலும் வழங்கி வருகிறது.

இந்தத் தலம் கக்கிரா, அருணகிரி காதா முதலிய அடியவர்களால் ஸ்ரீ சுப்பிரமண

ணிய சுவாமிகளுடைய ஆறுபடை வீடுகளி
லொன்றாகப் பாடலபெற நிருக்கின்றது.

இந்தத் தலத்தில், ஒரே பீடத்தில் மூல
வரும அவருக கிருபுறத்தில் இரண்டிதேவி
மாரும், நின்ற திருக்கோலமா யெழுந்தருளி
யிருக்கின்றனர். இந்தச் சேவை ஸ்ரீ சுப்பிர
மண்ணியா தலங்களி லன்றிச் சாதாரண
மாக எந்த விஷ்ணு கோத்திரத்திலுமில்லை.

இந்த ஆலயத்திலுள்ள ஸதம்பங்கள் உன்
னதமாயும், ஒவ்வொன்றில விசேஷ விசித்
திரவேலைகளும், உருவங்களும், சின்னங்க
ளும் முன்னமே ஆமையபபெற நிருந்து
இப்போது ஸதம்பங்களில தளவரிசைமுதல்
மேல்மட்ட வரையிலுள்ள ஒரு உருவமாவது
இன்னதென நிச்சயிக்கக் கூடாமலிருக்கும்
படி யாது காரணத்தாலோ உளியினால்
செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது, இந்தப் பிர
தேசங்களில இதர மதஸ்தரான துருக்கர்,
கிறிஸ்தவர் முதலியோர் விசேஷ சஞ்சாரஞ்
செய்திராமையால் அவர்களால் இக் குறும
புத்தனங்கள் கோர்ட்டிருக்கும் என கம்ப
இடமில்லை.

இத்தலத்துக்குக் காவற்காரர் வீரவாகு
கேவராகச் சொல்லுகின்றனர். வீரவாகு
தேவா ஸ்ரீ முருகவேளது படைத்தலைவ
ராகி, அவராலயத்தைக் காத்தே வருகின்
றனா.

இந்தக்கோயில முகத்துவாரத்திற் பதி
னெட்டாமபடி கறுப்பண்ண சுவாமிகோயி
லிருக்கின்றது விடனு கோயிலுக்கும்,
கறுப்பண்ண சுவாமி கோயிலுக்கும் எந்த
காட்டிலும் எந்தச் சமயங்களிலும் சமமந்
தமே யிலலை.

திருப்பதியிலும், திருமாலிருஞ் சோலையி
லும் மூத்ததிகள் விசேடமாகப் பேதப்பட்
டிருப்பதால் இவ்விரண்டும விசேட தலங்க
ளாயினும் குளிரகாபசகலுள்ள பிரதேசங்க
ளாயினவென உலகத்தவா சொல்லுகின்ற
னா.

ஆறுபடைவீடுகளின்சிறப்பு

முற்றுப்பெற்றன.

முருகன் றணை.

* தோத்திரப்பாக்கள்.

நேரிசை வெண்பா

குன்றமெறிநதாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன லையபூதப் பொருபடையா யென்று
மினையா யழகியா பே மானதா னேதே
உனையாயென னுள்ளதனுறை

(இகன பொருள்) குன்றம் எறிந்தாய்-
(கிரௌஞ்சகிரியாகிப்) மலைபைப்பிளந்
தவரீ! குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
ஒலிக்கின்ற கடலின மத்தியில (மாமர
உருவாகிவின்ற சூரனைச் சங்கரித்தவரீ

* இத்தோத்திரப்பாக்கள் பழைய
ஏட்டுப்பித்திகளிலிலாமல் புதிதாய்
அச்சிட்டிருக்கும் பிரதினில மாத்திர
மிருக்கின்றனவால் இவற்றைத் தனி
பே அச்சிட்டனம்.

தலையூதப் பொருபடையாய் - சிறிப
தலைகளையுடைய யுத்தஞ் செய்கின்ற
பூசப்படையை யுடையவரே, என்றும்
இளையாய் - எக்காலத்தும் இளமைப்
பருவத்தை யுடையவரே, அழகியாய்-
அழகை யுடையவரே, ஏறு ஊரந்தான்
ஏற்ற-இடபலகை மேறும் (பாடிசிவ
னுடைய) புத்திரரே, உளையாய் - உலை
யாய் அழியாதவரே, என உள்ளத்து
உறை என்னுடைய இருதயத்தில்
வீற்றிருப்பீராக, என்றவாறு. 1

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர்
செய்ததுவு, மன்றங் கமரரிடா தீர்த்ததுவு-
மினறெனைக, கைவிடா நின்றதுவுங் கற்
பொதுமபிற் காத்ததுவு, மெய்வீரன்
கை வேல.

(இ-ள்) 'மெய்வீரனீரன் கைவேல்-
என்றுஞ் சீரஞ்சீவியாயிருக்கும் வீர

* மெய் - உண்மைகெறி யெனினுமாம்

ஹுடைய (முநாக்கடவுளுடைய) கைபி
 லுள்ள லேலாயுதத்தினால், தானே சன்
 றம் எறிந்ததுவும. (கிரௌஞ்சகிரியா
 கிய) பலைபைப் பிளந்ததுவும, குறை
 போர் செய்ததுவும பகைவா மாள யுத்
 தஞ் செயததுவும, ஆனறு உங்கு அம
 மா இடர் தீராததுவும-முற்காலத்தில்
 வீரமாமயேந்திரபுரியில் தேவர்களுக்
 குற்ற துன்பத்தை நீக்கினதுவும, இன
 று என்னை கைவிடா நின்றதுவும் இக்
 காலத்தில் என்னைக் கைக்கோரவிடாமல்
 நிலைபெற்றிருப்பதும, கலபொதுயரில்
 காதததுவும - கலகுகையிலிருந்து காத்
 ததுவும ஆகும், எ-று. 2

வீரவேருரைவேல் விண்ணோசிறைமீட்ட
 தீரவேலசெவவே டிருக்கைவேல்-வாரி
 குளித்தவேலகொற்றவேல் சூமராபுகுண்
 துளைத்தவே லுண்டே துணை. 1 றுந

(இ-ள்) செவ்வேல் திருக்கைவேல்-
 ஸ்ரீமுருகே கடவுளுடைய மேன்மை

பொருந்திய கையிலிருக்குப்பேல், வீர
வேல்-வீரத்தனமை பொருந்தியவேல்,
தாரைவேல்-கூரமை பொருந்திய வேல்
விண்ணோசிறைமீட்டதீரவேல்-தேவர்
கள் சிறைமீட்ட வலிமையையுடைய
வேல், வாரி குளித்தவேல்-சமுத்திரத்
தீவடிக் கதவேல், கொற்றவேல்-வெற்றி
பொருந்தியவேல், சூரமாரபுகுன்றம்
தலைத்தலை - சூரனுடைய மாபை
யுட (கிரௌஞ்சரியையம்) பிளந்த
வேல், உண்டதனை - நமக்குத்தனை
பாகவுண்டு, எ-று.

இன்னமொருகா லெனதிடும்பை குன்றக்
குங் கொன்ன விலவேற் சூரதடிநதகொர
றவா-முன்னம், பனிவேய் நெடுகுன்றம்
பட்டுருவத் தொட்ட தனிவேலை வாகுத
தகும்.

(இ-ள்) கொல் நனில் வேல் சூர்
தடிநத கொற்றவா - (பகைவரைக்)
கொல்லக்கற்ற வேலாயுதத்தால் சூர்

னைச் சங்கரித்த கலைவனே, முன்னம்-
பூவகதில, பனிமீவய் கெடுங்குணறம்-
பனிமால அலங்கரிககப்பட்ட (கொள
ஞசுகிரி யென்னு.) பெரியமலையில்,
பட்டுருவ-பட்டுருவுமபடி, தொட்ட-
பிரமீயாகிதத, தனிமீவலை - ஒப்பற்ற
வேலாயுதத்தை, இன்னம் ஒருகால்-
இனியும் ஒருவிசை எனது இடுமபை
குன்றுகரும் - ளன்னுடைய ஆபத்தா
கி. குன்றி அபேரிலும், வாங்கததரும்.
செலுத்தத்தகுதியாயிருக்கும் ள்-று.

உனனை யொழிய வொருவரையு நம்புகி
லேன, பின்னையொருவரையான பின்செல்
லேன-பன்னிருகைக, கோலப்பா வாணோர்
கொடியவினை தீர்த்தருளும், வேலப்பா
செந்தி வாழ்வே.

(இ-ள்) பன்னிருகை கோலப்பா-பன்
னிரண்டு கைகளிலும் ஆயுதங்களைத்
தரித்தவரே, வாணோர் கொடியவினை
த். அருளும் வேலப்பா - தேவர்.

களுக்குற்ற கொடிய பொலவங்குகளை
 நீக்கி யிரட்சிதத வேலாயுகக் கடவுள்
 செந்தி வாழ்வ - கிருச்செந்தூரொன
 னும பதியில வாழும் செலவமே,
 உணை ஒழிய - உணை ததவிய, ஒரு
 வரையும் நமபுகிலை - (வேறு) ஒரு
 தெய்வததையும் விருமபேன; பின்னை
 ஒருவரை பான பின் செலவனை வேறு
 ஒருவரையும் தொடர்ந்து போகை
 ள்-று. 5

அஞ்ச முகந்தோன்றி னுறுமுகந்தோன்
 றும், வெஞ்சமரிலஞ்சலென வேறென்று
 நெஞ்சி, வெருகா னினைக்கி லிருகாலுந
 தோன்று. முருகாவென ரேதுவார முன.

(இ-ள்) முருகாவென் ரேதுவார்
 முன-முருகா வென்று (உள்ளன புடன்
 சொல்கிறவரிடத்தில், அஞ்சமுகம்
 தோன்றில்-பயத்தினால் முகவாட்டம்
 தோன்றினால், (அவர்களை ஆதரிக்க)
 ஆறுமுகம் தோன்றும் - ஆறுமுகம் -

ளும் வெளிப்படும், வெஞ்சாரில் - கடு
பையாகிய போரில் (அச்சம உண்டா
யிக) அஞ்சல் என - படப்படாதே
என்று, வேல தோன்றும்-வலையுதம
காணப்படும், வெஞ்சில - (உருக்கத்
தோடு) மனதில்; ஒருகால நினைக்கில-
ஒருதரம் நினைததால், இருகாலுந்
தோன்றும்-(சகலமான பேறும வரை
யாது கொடுக்கும) இரண்டு திருவடி
களும் தரிசனமாகும், எ-று. 6

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயேன்
மருகனே யீசன மகனே-யொருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்
பம்பியே கைதொழுவே னான். [பொழுது

(இ-ள்) முருகனே-முருகனை, செந்தி
முதல்வனே - திருச்செந்தூரென்னும்
பதித் தலைவனே, மாயேன மருகனே-
மகாவீஷ்ணுவுக்கு மருமகனே, யீசன்
மகனே-பாமசிவன் புத்திரனே, ஒரு
கைமுகன் தம்பியே-ஒப்பற்ற யானைத்

துதிக்கை பெற்ற முகதையுடைய
 விராயகருக ஈனையவனை, காண - காண
 நினனுடை உ-உன்னுடைய தண்டைக்
 கால-தண்டையையணந்த திருவடிகளை
 எப்பொழுது - எந்த காலத்தில, நம்
 பியே கைதொழுவேன்-விருப்பி (உள்
 னன்புடன) கையினால் தொழுவேன்
 எ-று.

காககக் கடவியநீ காவா திருந்தககா
 லாககுப் பரமா மறுமுகவா-புகரு
 கடம்பா முருகா கதிராவலா நல்ல
 விடங்கா ணிரங்காயினி.

(இ-ள்) அறுமுகவா-ஆறுதிருமுகத்
 தையுடையவனை, பூக்குங் கடம்பா -
 மலரும் கடப்பமாய்க்கையததரித்தவனை
 முருகா-முருகனை, கதிராவலா - ஒளி
 யைவிக்கின்ற வேலாயுதத்தையுடைய
 வனை, காக்கக்கடவிய நீ அடியார்களை
 (யாதரித்து) காப்பாற்றும் படியான
 உரியையுடைய தேவரீர், காவா திருந்

தக்கால் - எய்க்கென்னென்று பாமுக
மாயிருந்தால், ஆககுப்பரமாம - அது
பரமாம-அது பாருககுப் பொறுப்பா
கும, (தேவீருக்கனறி வேறெருவருக்
கில்லை ஆதலால்) கல்ல இடம் காண்-
(இது) கல்ல சமயமானதினால், இரங்
காய இனி-இப்பொழுது (எனமீது)
தனய புரிவாய, ஏ-று. 8

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக கோமான்
ரன பாதய, கரங்குப்பக கண்குளிரககண்டு
சுருககாம, லாசையா னெஞ்சேயணி முரு
காற் றுப்படையைப், பூசையாககொண்டே
புகல்.

(இ-ள்) நெஞ்சே - ஓமானமே, பரங்
குன்றின-திருப்பரங்குன்றத்தில (வீற்
திருசுகும) பன்னிருகைகோமான தன்
பாதய-பன்னிரண்டு கைகளையுடைய
பெருமையிற் சிறந்த முருகக்கடவுள்
டைய திருவடிகளை, கரங்குப்பி கை
வால் தொழுது, கண் குளிரக கண்டு

கண்கள் பூரண சந்தோஷப் படுப்படி
 யாகத் தரிசித்து, சருங்காமல ஆசை
 யால்-கெடுதலிலொதவிருப்பத்துடனே
 அணிமுருகாற்றுப் படையை - அணி
 வகுததருக்குத் திருமுருகாற்றுபடை
 யென்னுமநாலை, பூசையாக் கண்ணாடி
 புகல-ஆராதனை யாகக் கொண்டு சொல
 லக்கடவை, எ-று. 9

நக்கீரர் தாமுரைத்த நனமுருகாற்றுப்
 படையைத், தற்கோல நாடோறுஞ்சாற
 றினான்-முற்கோல, மாமுருகன வந்தாமனக்
 கவலை தீர்த்தருளித் தானினைத்த வெல்
 லாந் தரும.

(இ-ள்) நக்கீரர் தாமுரைத்த (தெய்
 வத்தனமை பொருந்திய) நக்கீரர் அரு
 னிச்செய்த, நல்முருகாற்றுப்படையை
 நனமை பயக்கும் திருமுருகாற்றுப்
 படை யென்னும், தற்கோலம் இந்த
 செய்யுள் தொடையைத்தக்கீகாலத்து
 டன், நாடோறுஞ்சாற்றினான்-ஒருவன்

பிரதிதினமும் பாராயணஞ் செய்தால்
முற்கோலம்-பழமையாகிய அழகினை
வாய்ந்த, மாமுருகன்-மாட்சிமைப்பெற்ற
முருகக்ஷடவுள, வந்து - (அவன்முன்)
தோன்றி, மனக்கவலை தீர்த்தருளி-
(அவனுக்குற்ற) மனோவிசார முழுவ
தும் கிருபைகொண்டு நீங்கி, தானி
னைத்த எல்லாந்தரும்-அவன் கோரிய
எல்லாவற்றையும தருவா எ-று. 10

தோத்திரப்பாக்கள் பதவுரை

முற்றுப்பெற்றன.

உ
முறுகனறுணை.

ஸ்ரீ சுப்திரபணியர் காமங்கள்

வ ரு ம ா று

ஆரிமருகன வாருடெல யன்வள்ளி மண
வாளன் அரண்மகன தெய்வ யானை, கன்
பனறு மினாத்தலவ நாரு காரிவேன் அறு
முன்ன மருகன ஸ்ரீ கரிமுத்த சினவல
கலை யுணாபுகவன வேலிறவன காங்கே
யன குனெற திசுமேதான, காத்திதே யன
குன தெய்வம் ஸ்ரீபதி கருத்த சான்கடம்
பன, சரவண பவன்சபா மயன் சுரே
சனசேய நாருகற் செழிஞ்சுன சிவ, சங்க
மன தேசிகன ஸ்ரீபபகவன பாவதி சன
முகன சிலம்பன செட்டி, முருகு சேவற்
கொடியன குழகனசேந் தனகுமரன முன
ருனரு தோளன செவவேல, முககண்ணி
மைத்தனவி சாகனமலை வேந்தனடி முழு
மன ஸுடன்னுதிப்பாம.

உ

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

கந்தரகுபுதி.

இஃது

அணைவ

கந்தசாமி முதலியாரவர்களது

சென்னை,

மேலா லக்ஷுமீ விலாஸ அச்சுக்கூடதீகர்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

௨.

கணபதிதுணை

கந்தாநுபுதி.

கார்பு

பஞ்சக கனகல் லுக்கென்ற துருக,
 தருசந் தருள்சண முகனாக வியல்சொ
 செஞ்சொற புனைமா லெசிறந் திடவே
 பஞ்சக கரவா னைபதம பணிவரம

நூல

மதயானை அநுசரிக்க

ஆடும் பரிவே லணரிசே வலெனப
 பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
 தேடுவ கயமா முகனைச செருவிற
 சாடுந் தனியா னைசகோ தானே. (க)

வணங்காராத தண்டிக்க

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
 சல்லா பவினோ தனுநீ யலையோ
 உல்லா மறவென னையிழந் தநலிஞ்
 சொல்லாய முருகா சுரபு பதியே. (உ)

கலவியின மெச்ச.

வானோ புனல்டார் கனன்மா ருத
மோ, ஞானோ தயமோ நவினன் மறை
யோ, யானோ மனமோ வெனையான்
டவிடந், தானோ பொருளா வதுசண்
முநனே. (க)

துறவு பெற

வனைபட் டகைமா தொடுமக் களே
னந், தனைபட் டழியத தகுமோ தரு
மோ, கனைபட் டெருகு ருமுகக் கரி
யந், தொனைபட் டிருவத் தொடுவே
லவனே. (ஈ)

மாயைமை ஒழிக்க.

மகமா யைகளைத் திடவல் லபிரான்,
முகமா னுமொழிந் துமொழிக தில
னே, யகமா டைமடந் தையரென் றய
ருளு, சகமா யையுணின் னுதயங் குவ
மேத (இ)

மாதரைத் தழுவ.

தினிர்பா னமனோ சிலைமீ னுனதா
னணியா ரரவிக தமரும புமதோ

பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ சுதயா பரணே. (5)

தீராப்பிணி தீர

கெடுவாய மனனே கடுகேள் கரவா,
திடுவாய வடிவே லிறைதா ணினேவா
ய், சுடுவாய கெடுவ தனே தாள பட்ட
வே, விடுவாய் விடுவாய வினேயா வை
யுமே. (6)

குழிகளைத் தன்வசமாக்க

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிட,
பிமரங் கெடமெய்ப பொருள்பே சிய
வா, குமரன கிரிரா சகுமா ரிமகன, சம
ரம் பொருதா னவநா சகனே. (7)

பெண்ணைச் ஒழிக்க

மட்டுர் குழன்மங் கையாமை யல்
வலைப, பட்டு சல்படும பரிசென் றெ
ழிவேன், தட்டு டறவேல சைலக்
தெறியும், கிட்டு ரகிரா குலநிபு பய
னே. (8)

நமனை விலங்கு.

சாரமா மிசைக்கா லனவரிற் கலபத்
கீகாமா மிசைவந் தெநூரப் படுவாய்
சாரமா பவலா நிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியந் தொடுவே லவனே (

தளிகை சோகா.

கூகா வெனவென கிளைகூ டியழப்,
போகா வகைமெய்ய பொருள்பே சிய
வா, நாகா சலவே லவநா லுகனித,
கூகா கரலோ கசிகா மணியே. (௧௧)

கனவு வெல்ல

செம்மான் மகளைத் திருநெ திரு
டன, பொருள முருகன் பிறவா னிற
வான, கும்மா வீருச்சால் லறவென்
றலும, யமமா பொருளொன றும
நீ திலனை. (௧௨)

இருள் பழி நடக்க.

முருகன் றனிவேன முனிகங் குரு
வென்ட றருள்கொண டறியா ரறியு
தரமோ, வருவன றருவன றுளதன

கருதரநுகி.

66

நிலதன், நிருளன நெளியன் நெல்
நில நதுவே. (கரு)

பாதநரிசனஞ் செய்ய

கைவாய் சதிலேவெ முருகன் கரு
பெற, நுயவாய் மனனே மொழி
மொழிவாய், மெய்வாய் விழிநா சிவெ
நஞ் செவிமா, மைவாய் வறிசெ
ஹவா வினேயே. (கரு)

அட்டாவதானஞ் செய்ய

முருகன் குமரன் குகனென நுயெ
ழிந, துருகுஞ் செயந் துணாவெ
நருளவாய், பொருபுங் கவரும புவி
பும பரவுங், குருபுங் கவவெண் குண
பஞ் சரணே. (கரு)

பேராசை விலக்க

பேராசைமெனும் பிணியிற பிணி
பட், டோரா வினேயே னுழலந் தரு
மோ, வீரா முதுகூர் படவே வெந்
யுஞ், சூரா சுரலோ கதூரந் தரணே (1)

கந்தரதுபூதி.

சுன்னடத்தை மேன்மைமயாக.

யாமோ தியாகல வியுமெம மறிவுந,
தமே பெறவே லவர்தங் ததனும், பூ
மேன மயலபோ யறமெய்ப் புணர்வோ,
மேனடவீர் நடவீ ரினியே. (கௌ)

கற்பழியா திருக்க.

உதியா மரியா யுணரா மறவா
விதியா லறியா விமலன் புதலவா
வதிகா வநகா வபயா வமரா
வதிகா வலகு ரபயங் கரனே. (கஅ)

இல்வாழ்கைக நீடக

வடிவுந் தனமும மனமுங் குண
முங், குடியுங் குலமுங் குடிபோ கிய
வா, வடியந் தமிழா வயிலவே லரசே,
மிடியென றொருபா விடுவளிப் படி
னே. (ககூ)

அனுக்கிரகம் பெற.

அரிதார்கியமெயப் பொரு ளுக்கடியே
னரிதாவுபதே சமுணர் த்தியவா
வரிதாரணவிக் ரடிவேளிமையோர்
புரிதாரகநா கபுரநதானே. (உ௦)

திருவடிவணங்க.

கருதாமறவா நெறிகாணவெனக்
கிருதாளவனசந தரவெனநிசைவாய
வரதாமுருகா மயில்வாகனனே
விரதாகரஞ் சரவிபாடனனே. (௨௧)

சுவம பெற

காளே க்குமரே சனெனககருதித
தாளேபபணியத் தவமெய்தயவா
பாளே சகுழலவள எரிபதாபணியும்
வேளேசசுரபூ பதிமேருவையே (௨௨)

சலிகை சொல்ல.

அடியைக் குறியா தறியா மையி
னா, முடியக் கெடவோ முறையோ
முறையோ, வடிவிக் ரமவேன் மகிபா
குறமின, கொடியைப் புணருநு குணபூ
தரனே (௨௩)

மாதர்வலையில் அகப்படாதிருக்க.

கூாவேல் விழிமங் கையர்கொங்
கையிலே, சேர்வே னருள்சே ரவு
மெண் ணுமதோ, சூர்வே ரொடுகுன்

றுதொனை த தகெடும, போரவே ஸபுரர்
பாபு பதியே. (23)

மகாவினை ஒழிகக.

மெய்யே யெனவெவ் வீணைவாழ
வைபுகந், தையோ வடியே னலைமக
கருமோ, கையோ வயிலோ கழலோ
முடித்து, செய்யோய மயிலே நியசே
வகனே. (24)

யாருமற்றபோகரு ஆசாரமாச.

ஆதா மயிலே னருளைப பெற்றவே
நீதா னொருசற் றுநீனை நுடையே
வேதா கமனா னவினே தமனே
தீதா கரலோ ககிகா மணியே. (25)

பாக்கியத்தை விதிவழி அனுபவிக்க.

மின்னே நிகர்வாழ வைவரும பிய
மா, னென்னே வீத்யினை பயனிக கிது
வோ, பொன்னே மணியே பொருளே
யருளே, மன்னே மயிலே நியவா
னவனே. (26)

தான் அவனாக.

அனுவமுதே யயி ல்லேலரசே
ஞானநானே கவில மதநமோ
யானாகியவென னேனி முகங்கிவெறுந்
தானாயநிலைநின் றது கறபரமே. (௨௮)

கடவுளமுன லோபமாற்ற.

இல்லே யெனுமா மையிலிட டனைநீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத தீலை
யே, மலலே புரிபன னிருவா குவிலெ
ன், சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவ
னே. (௨௯)

வழக்குப் பேசு.

சேவ்வா னுருவிற் றிசழவே லவ
னன், றெவ்வா ததென வுணர்வித ந
துதா,னவ்வா நறிலா நறிகின றதொ,
லெவ்வா றெருவர்க ளசைவிப பது
வே. (௩௦)

கடவுள்முன்னிலையில ஞானம்பெற.

பாழவாழவெனுமிப் படுமாயையிலே
விழவா யெனவென னேவிதித துனையே

தமிழவானவைசெய தனதாமுளவோ
வாழ்வாயினிநீ மயில்வாகனனே. (௬௧)

கொலை மறுக்க.

கலையேபதறிக சுதறிததலைபூ
டலையேபமொ றதுவாய்விடவோ
கொலையேபுரிவே டாகுலபபிடிதோய்
மலையேமலைகூ றீடுவானையனே. (௬௨)

வியாகுலம் ஒழிக்க.

சினோ குலவீல லொடுசெல் வமெ
னும், விரதா டவிமென் றுவிடப பெ
றுவேன், மந்தா கினிதந தவரோ தய
னே, சுந்தா முருகா கருணா கரனே. ()

பெண்களைத்தாயாக ஒழிக்க.

சிங்காரமடந தையாதீநெறிபோய்
மங்காமலெனக குவரந்தருவாய
சங்காரமசிகா வலசண்முகனே
கங்காரதிபா லகிர்பாகரனே. (௬௪)

சரீரவாஞ்சை ஒழிக்க.

விதிகா னுமுடம பைவிடா வினை
யேன், கதிகா னாமலர்க் கழலென் றரு
ள்வாய, மதிவா னுதல்வள் ளியை

யல் லதுபின், றுதியா விரதா கரபு
பதியே. (கூரு)

சடவுணாக நாண.

நாதா குமரா நமவென் றரனா; ரோ
தா யெனவோ தியதெப பொருடான்,
வேதா முதல்வினா னவர்கு மமலர்ப,
பாதா குறமின் பதசே கரனே. (கூசு)

தனது அகந்தையை ஒழிக்க.

கிரிவாயவிடுவிக் கரமவேளிமைபோ
பரிவாரமெனும் பதமேவலையே
புரிவாய்மனனே பொறையாமறிவா
லரிவாயடியோடு மகந்தையையே (கூள)

பிசாசம ஒழிக்க

ஆதாளியையொன் றறியேனையறத்
தீதாளியையாண் டதுசெபபுமதோ
கூதாளகரா தகுவிக்கிறைவா
வேதாளகணம புதழவேலவனே. (கூஅ)

ஜனனம் எடாதிருக்க.

மாவேழ் சனனங் கெடமா யை
வீடா, மூவே டணையென் றுமுடிந
திடுமோ, கோவே குறமின் கொடி

தோள் புணருங், தேவே சிவசங் காதே
சிகனே. (௩௯)

மாரை செளரிய.

வினையோ டவிடுங் கதிராவேன் மற
வேன, மனையோ டுதியங் கியமங் கிட
வோ, கனையோ டருவித் துறையோ
டுபுகந், தினையோ டிதனோ டுதிரிங்
தவனே. (௪௦)

நிததியேகம் பெற
சாகாதெனையே சரணங்களிலே
சாகாமனார் கலகஞ்செயுநாள
வாகாமுருகா மய்யாகனனே
யோகாசிவனா டேந்தாதேசிகனே. (௪௧)
நினதில் நிறக.

குறியைக் குறியா துருவித் தறியு,
நெறியைத் தனிலே லேநிகழ்த திட
லுஞ், செறிவற லுலகோ டுரைசிக
தையுமற், நறிவற நறியா மையுமற
நதுவே. (௪௨)

ஆசானாகி அனுக்கிரகிக,
தூசாமணியுந் துகிலுபுனைவா
ணேசாமுருகா நினதன்பருளா

ராசாநிகளந் துகளாயினபின்
பேசாவனுபூதிபிறந்ததுவே. (௮௩)

குருமந்திரம பெற

சாடுதளிவேன் முருகன்சரணஞ்
சூடுமபடிதந் தனுசொலலுமதோ
சீடுஞ்சுராமா முடிவேதமுமவெங்
காடுமபுனமுங் கமாழங்கழலே. (௮௪)

கலயியில் சம்பாஷிக்க.

கரவா கியகல வியுளார் கடைசென,
நிரவா வகைமெய்ப் பொருளி் குவை
மோ, குரவா குமரா நலிசா யுதகுஞ்,
சரவா சிவயோ கதமா பரனே. (௮௫)

மனவருத்தந் தீர.

எந்தாயுமெனக் கருடந்தையுந்
சிறதா குலமா னவைதீரத்தெனையாள்
கந்தாகதிரவே லவனேயுமையாண்
மைந்தா குமரா மறைநாயகனே (௮௬)

ஆனந்தாடனங் காண

ஆறுறையுநீத தகனமேனிலையை
பேறுவடிவேன பெறுமாறுளதேந்
சீறுவருஞ் சிதைவித்திமையோ
சூறுவுலகங் குளிர்வித்தவனே (௮௭)

தற்சொரூபங் காண,

அறிவொன்றறநீன றறிவாரறிவிற்
பிறிவொன்றறநீன றபிரானலையோ
செறிவொன்றறவந திருளேசுதைய
வெறிவென்றவரோ மெலவேலவனே.

தன்னை அறிந்துகொள்ள.

தன்னந தனியின் றதுதா னறிய,
வின்னும மொருவர்க் கிசைவிப் பது
வோ, மின்னுங் கதிராவேல் விகிர்நா
ந்னைவார், கினனங் களையுங் கருபை
சூழ் சுடரே. (சசு)

அஃ வறுகசு

மதிகெட்டறவா டிமயநகியறக்
கதிகெட்டவமே கெடவோகடவே
னதிபுத்திரஞ் சுககாதிபவத
திதிபுத்திராவீ றமேசேவகனே. (ரு0)

நினைததபடி தரிசனங் கொடுக்க.

உருவா யருவர் யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய மணியா யொளி
யாயக், கருவா யுரிராயக் கதியாய
விதியாய்க், குருவாய் வருவா யருள
வாய குகனே. (ருக)

முற்றற்று.

[illegible]